

prt. psk. Perkinas

1953. 05. 03.

"Paegimai"

RAUDONASIS ROJUS

160

LIKS ŽEMAIČIŲ APYGARDOS LEIDINYS
Būstinė.....1953

E P I G R A M O S

Kas sako, kad pavergtas - tai išvaduotas,
Tas, tiesa sakant, - veršis noraliuotas.

2

Kas sako, kad ruskis mums davė
Laisvę ir nepriklausomybę,-
Melagis yra tas,
Ar apsigimusi kvailybė,

3

Kas tiki, kad ruskis kacapas-
Tai mūsų vyras, mūsų brolis,
Tam tinka mėšlo kvapas
Ar smegenis užlipdė melis.

4

Kas sako, kad ruskis teisę turi
Kitą smaugti, nes pats esti nori,
Tei tam, užmaukšlinus kepurę,
Reikėtų dugnan įkrėsti.

5

Kas sako, kad skanumyną
Mums verda komunistų katilas,
Tei tas temato tik mėšlyną,
Ir liks per amžius asilas.

6

Kas sako, kad Rusijoje yra tikra demokratija,
Tegul tą pirštais baudo ir nuolat sarmatija.

7

Kada agitatorius Lietuvą laisvą veinoja,
Žinok, kad šuo pasiutęs į mėnesį loja.

Kada agitatorius pliauškia įprastinę dainą,
Žinok, kad šuns balsas į dengų neina.

8

Kas tiki, ką skelbia sovietų propaganda,
Tas galvoj " šulelio " neberanda.

9

Už Staliną zaunija kiekvienas priklaus agitatori
Kad tėvas jis esąs, tačiau - pikčiausias dik-
tatorius.

10

Kam mielas žemės ūkio kooperacijos psichozas,

To kelio galas - baudžiavės pelchozas.

11

Kas džiugės žemės gavęs
Iš Stalino malonės,
Tas greit su terbom eis,
Kai iš Rytų "amerikonas".

12

Kad badu nemirtų, darbininkai turi vogti.
Stalinas gi rengias priešui smūgi smogti.

13

Varguoliams bolševikai skelbdavo kadaise:
- Kovodemas išsikovosi teisę!
Dabar, kada pagrobė valdžią, įtvirtino lažą,
Mėginkit kovoti"- tuoj klius už sabotažą!

13

Jeigu svetur darbininkai streikuoja,
Tai jie žygiuoja į Stalino taką,
O jei pas mus - tai sabotuoja,
Už tai tau Sibiras, ar kulka į kaklą.

14

Pabėrę aukso užsieninei agitacijai,
Čia žmogų verčia iškanšos postocija.

15

Pasauliui jie skelbia laisvą žmonių chartiją,
Kai Rusiją pavergus komunistų partija.

16

Mašinomis anglai kariavo per šį karą,
O Stalinas žmones, kaip jaučius, į prarają
varė.

17

Raudoną spalį Stalinas sapnuoja atsigulęs,
Tada jis jaučiasi, kaip cirko registruo -
tas bulius.

18

Kada raudoną pabeisą Baikalo ežere nuskan
dins,
Tada pavergtos tautos iš naujo atgims.

Z a l i u k a s

TIKRASIS RUSISKASIS HIMNAS

Belaisvių respublikų sąjunga amžiams,

Šlykščiausiai grobikės Rusijos sukurta,
Tu liksi lig tol, kol tave sulaužys,
Kol būsi pati svetimų pavergta.

Didžiukis piliečių baidia ubagyste,
Sugrobus valstybių didžiuosius turtus,
Tave susprogdins pavergtųjų draugystė,
Už ašaras, kraują, bus kerštas baidus.

Per samyšius tautai jūs kalėte pančius,
Nors žemės ir laisvės žadėjot visiems.
Po Lenino, Stalino valdo šarančiai,
O laisvę paliket tikėtai negyviems.

Didžiukis piliečių baidia ubagyste ir t.t.

Jūs armijas ištisas guldėte mūšiuos,
Nes siokėt paversti kitus kaliniiais.
Bet valandai laisvės pasauliui išmušus
Jūs patys išlėksit iš čia po velniais!

Didžiukis pasaulio baidia ubagyste ir t.t.

D r a u g ė

STALINO DAINELĖ

Aš turiu didžiulę terbą
Iš šešiolikos lopų
Ir, iškeles rankoj kardą,
Savo Kremliuje tupiu.

"Patrijotų" terba mano
Pilnutėliai prikimšta.
Bet jie niekaip neišmano
Kaip pabėgt, nes užrišta.

Turiu piautuve ir kūjį,-
Kam užduoti, kam įkirsti,
Kam primint, kaip caras ujo,
Ką ir smėiams jais nuversti.

Aš savajai terbai saulė,
Mano rankos - milžinai.
Ar girdi, platus pasauli,
Aš gyvensiu smėžinai!

V i l n e i e

BROLIO LAISKAS

Mažyte mano, sese geltenkase,
Donbaso bangos skiria mus...
Ar tu mane kada surasi,
Ar bepasieksiu aš namus?

Kaip "linksma" čia, mažyte mano!
Šokiai, teatrai, kinai vis,
Du gramai duonos - mano penas,
Miegoti - valandos tik trys.

Tu kario "džiugumo" nesuprasi,
Tu kario "džiugumo" nežinai...
Vergu ir kaulus ar berasi
Tenai, kur Charkovo laukai...

O ir dėl kaulų abejoju,
Suės gal šunys aikenį...
O dar juk jie susinešioja:
Jais pasirodames einu...

F i l t o / V e n t i s

BOLŠEVIKAI IR PAMINKLAS

Dreba rankos bolševikų
Metant laisvę mylint lietuvi.
Stato apie jį tiek šnipų,
Kad pagaut, lys šuvi.

MVD labai sekioja,
Naktimis užmigt neduoda.
Jie, kaip šunys, visur loja,
Kad visai pavergtų šalį.

Lietuva vis dar kvėpuoja -
Juk paminklą laisvės turi.
Čia ir kapas dar byloja,
Kad Tėvynę myl lietuviai.

Netoliese ir Kudirkos
Biustas primena lietuvi.
Čia ne vėnclovos ar cvirkos -
Jis stovėt neturi.

Kudirkos žodžiai nebereikalingi
"Lietuva Tėvynė mūsų" -

- Mes, o ho, labai galingi,
Viskas tur būt kaip pas rusų.

Dreba bolševikas vienas,
Kiti pro paminklą vijo.
Čia nuskuręs žydas kišas,
Jam mintis gera užėjo.

Reik lietuvoškus paminklus
Visus greitai sunaikinti,
O paskui su ginklu rankoj
Bus jau lengva išdanginti.

Ir sudarę tokį planą,
Viršija visur jį greitai.
Visa, kas tik yra sena
Griauna ir naikina sparčiai.

Mūs paminklą laisvės didį
Barbarai nugriovė baisūs.
Jokios gėlės nebežydi
Prie nežinomo Kareivio kapo.

Ką Zikaras pasakytų
Jei jis atsikeltų ūmai?
Bolševikus išbadytų,
Viską jų palcistų dūmais.

Jis ne tam paminklą kūrė,
Kad papuošt sodelį Kauno.
Tik Tėvynei laisvę kūrė,
Paminėt lietuvių šaunų.

Argi, broliai, mes, lietuviai,
Apie tai pamiršti galim?
Tegu mūsų taiklūs šūviai,
Neša juos iš čia su savim.

Nebilgai, sakau, kentėsime
Laisvę sugražinsim vėliai.
Nes gyvybes mes sudėsime
Laisvės, Nepriklausomybės dėliai.

A u š r e

S T A L I N A S

Jisai tamsių, tvirtų akių
/Tai bendras požymis vagių/.

Ir antakiai, ir ūsai tankūs,
Ir kaip plėšiko ilgos rankos.

Jos siekia kraujo, turto ir garbės.

.....

Einu aš syk gatve tuščia

Ir sutinku žmogėną čia/

Labai į Staliną panašų.

"Iškeiskit rublį man", paprašo.

Pavakarys, beveik tamsu,

Man pasidarė net baaisu.

"Aš neturiu. Labai jums reikia?"

Paniuro jis ir tik nekeikia.

Ir sudrebėjo man širdis - -

Juk tai plėšikas, tai vagis...

.....

Namo parbėgusi galvoju:

- Maskvos galingasis herojus,

Jeigu ne sostas, ne valdžia

Klajotų gatvėm paslėpčia,

Kaip tas gribišius slėpinėtų,

Iškeist rublinę prašinėtų.

Bet / O nelaimė! / Kremliuį jis.

.....

Jis susikruvino rankas

Ne žmogų plaudamas - tautos,

Kurios išdrįso jo nešlovint,

Kaip žemės viešpačio, valdovo,

Kurios kalėjime nakčia

Nesakė: "Saulė, rūmai čia!"

Kurios netgi mėgino kardą

Pakelti prieš jo didį vardą.

Ir nenudžiugo širdyse

Vergaut joms suteikta teise.

.....

Bet vardo genijaus jis vertas - -

Kitas plėšikas jau pakartas,

Jo vietoj būtų. Net seniai.

O jis kol kas dar sumaniai

Kankina žmogų nuo pat vaiko

Ir savo plieno saujoj laiko.

Tebūna jam šiekia tokia šlovė!

V i l n e l e

B A T A S

Po bobutės lova stribai darė krata.

Ir kažkaip atrado seną, kiaurą batą.

Ištėpė nabagą kieman į purvyną,

Vartė, čiupinėjo, kojom prisimynė.

Vienas sako: "Batas, - kitas - branavykas, -

Trečias, - kur, juk matot, - sanas čeverykas!"

Bet ketvirtas drožė: "Nė, brolyt, ne šitaip,

Jį tikrai avėjo kokie nors banditai".

... Ir apniko vargšą minti į purvyną, -

Juk tas batas turi sąžinę negryną!

Draskė, "kotavojo", kažin kiek tai truko,

Pagaliau atbėgo mažas seržantukas.

- Svolačos, ką darot!? - ėmė juos tvarkyti -

Į rajoną batą turim pristatyti!

Ir atsargiai kelia, su skvernu nušluoste,

Apžiūri, apvarto, pagaliau pauosto.

Išvažiuoja batas iš girtos pastogės, -

Aplink jį stribekų pilnos pilnos rogės.

Kuinas atsiviepęs vos patempti gali.

Vargšui seržantukui baisiai kojos šala.

3 Zvalgos seržantukas, dantys tauška, trata, -

4 Taip maloniai šypsos areštuotas batas.

1 Ant vienos batelis, ant kitos kaliošas

2 Ir tas pats prakiuręs, padas atsimušęs.

"Kiauras, bet neblogas, - mašte susiraukęs, -

Kaipčia išgalvojus, ėmus ir nukniaukus?"

Jau prieš pat rajoną sako seržantukas:
- Neilgai, draugužiai, mes tenai užtrukom.

Lipkite iš rogių, drožkite į kaimą,
Gal susižvejosit kitą tokią laimę.
Aš nunešiu batą, kad jį išstardytų,
Ir šaltom daboklėn dienai uždarytų.

Vos išnyko sribai, seržantukas batą
Maunasi ant kojos, kad net pirštai trata.

Vakare majorui jis atraportavo,
Kad bandito batą buvo susigavę,
Bet, sušalęs buvęs ir turėjęs slogą,
Nes rajonam vežant pakely nusproges.

TARYBŲ LIETUVOJE

Stalins nešė maišą,
Palockis atrišo,-
Pilną Lietuvėlę
Ubagų prikišo.

Džiaugiasi ubagai,
Staliną garbina,
Kad jis pastatė
Naują ubagyną.

Tame ubagyne
Jonas, Jurgis, Petras.
Jiems visiems terūpi
Kinas ir teatras,

Sienos tinkavotos,
Lubos maljavotos,
Elektros šviesa,
Laikraštis "Tiesa".

A u š r ė

KOLŪKINĖ LAIMĖ

Sėdi Jurgis pasirėmęs,
Rankom galvą susiėmęs.
-Dieve, Dieve kas gi bus,
Argi mirti teks badu?

Užu lango lietus pila,
Miršta vasara už šilo,
Veikšto alkanas ruduo,-
Šį kart duonos jis neduos.

Tuščias, liūdnas Jurgio stalas,
Duonos krosnis užušalus,
Verkiė vaikas pakruosny,
Kađ bulvienė neskeni.

Cit, neverki, kvailas vaike,
Būt nevalgiusiam nesveika.
Greit diena ta atgurės,
Nieks bulvienės neturės.

Papsi pypkę susikrintęs,
Liūdnas, rūstus, perdėm rimtas.
Dirbtė vasarą kerštai,
Ir nė grūdo užu tai.

Ką suvalė, ką prikūlė,
Sandėliuos valstybės guli.
Tu ką nori, tą daryk,
Valgyk molį, plytą ryk...

Na, bet ryti pamėgintum!
Liaudies priešų pavadinimą...
Tai statybinė galia,
Jes pajudint nevalia.

Nors nevalgęs ir nesveikas -
Tėvo stalino tu vaikas, T
Tu tarybinis žmogus,-
Zemėj rojus ir dangus!

Duonos nėra - ožio ragas
Puošia stalą, kaip pyragus.
Sūns, putra tokia puiki!
/ Mūs fantazija laki/.

Skamba laikraščiai laimingi:
- Kolūkiečiai kultūringi
Šių tarybinių dienų -
Veža grūdus virš planų.

Tik nutyli, kad bizūnas
Niekad laisvas nepabūna.
Aukso derliaus laidas - jis -
Zemei laimę įvarys.

Jis ir Jurgis, kiek paplūkęs,
Greit įvarė į kolūki.
Pasirašė jo auka
Savo nuosava ranka.

Gavo " daržą tokio ploto,
Kad šoo uodega užklotų".
Gavo badui bišetų
Ir ne vieną, ir ne du.

Gavo sau, vaikams ir žmonai,
Kaip tikrai pritinka ponui
Neužmatomų laukų,
Derlium lūžtančių, jaukių.

Jam paliko karvę vieną
Pristatyt valstybei pieną.
Ir ant tų lengvų pečių
Dar uždėjo mokesčių.

"Kas tik dirba, tas pavalgo,
Kas nedirba - apsižvalgo"
Konstitucijos mintis.
Gal ir tiesa... - pamatys...

Dirbo vasarą nuo ryto,
Kol už miške saulė krito.
Dirbo Jurgis iš širdies
Mat, viršaus gal užsidės?
Tuščias rudeni aruodas,
Tuščios lekštės, tuščias puodas.
Rankoj - bado bilietai.
Ačiū Stalinui už tai!

Sėdi Jurgis pasirėmęs,
Rankom galvą susiėmęs.
- Dieve, Dieve, kas gi bus,
Negi mirti teks badu?

"TEVUI" STALINUI

Stalinas prikandė ūsą,-
Taip pašonį gnaibo blusus.
Susimąstė, sudūmojo,
Apie savo "laimės rojų".

Tiek jis dirbo, tiek kentėjo,
Gyvus žmones mėsinėjo,
O dabar ko susilaukė,-
Net senatvė kupron traukia.

- Kiek aš prakaito išliejau,
o kiek blusų priperėjau,
Kai drąsiai, su savo sauja,
Ištaškiau buržujų gaują.

O paskui, kaimsavo kojas,
Leninas graban įklojo,
Aš tvirtai, orkestrams gaudžiant,
Sukirtau nagaika liaudžiai.

Kas pakelti galva drįso,-
Tokį nušlaviau iš viso!
Kam tų ponų? Jie tik kenkia!
Man ir ubagų užtenka.

Aš ir pats iš ubagyno,-
Gruzijojej kapsčiau mėšlyne,
Ledinau šunis po Gori
Ir... paties vos nepakorė...

Zyde gi velniai nerauna!
Nei jis žvengia, nei jis bliuana!
Ten, kur bijo net šėtonai,
Žydai vaikšto tarsi ponai.

x x x

Nuo seniai žinojau vieną,-
Gyvuliai teėda šieną.
Pešs bandžiau... Neblogas skonis.
Tad teėda ji ir žmonės!

Kur prapuolė paršai?Gėda!
Žmonės mat gi juos suėda!

O paskui ir dirbti tingi
Kiaulės lašinių prispringę!

Juk dabar tik socializmas,
O kai bus jau komunizmas,
Tai visų prie pusryčių
Gaus tik šieno apačių.

Per pietus skaitys "gazietas", -
Apsišvies tarybų "svietas".
Vakarionei - gardumynai, -
Pamatys gražiausią kiną!

O paskui, draugužiai, "tanciai", -
Tepamiršta sukūrožančių!
Vienas su keptuve gros -
Likusieji - "tanciavos!"

O galiausia gulti gali,
Kertais miegas ne pro šalį.
Tas, kuris naktim išlėkęs, -
Jau ne mūsų "čelovėkas".

Tam nučiumpamo už kuodo,
Porą kartą smarkiai suduodam,
Pakeliam, gerai pakratom,
Na, tas kojas ir pastatom!

Tam gi aš kolchozus kūriau,
Kad nuluopčiau po dvi skūras.
Kam man jaučiai vežti ratams!?
Tegul tempia žmonės patys!

Jeigu greit nuplyš čebatai, -
Tegul vaikščioja be batų.
O kas greit nušalti mano, -
Tegul kiša į "karmaną".

Ir "fafaičių" jūs negausit, -
Patys galite išsiausti!
Auskit iš šaknų arbūzų,
Imaiškykit kukurūzų.

Dar ne viskas, dar palaukit,
Naujos mintys plaukte plaukia.
Gal išrasiu ką nors tokio,
Jei ne tokio, tai kitokio.

Greitai fermų prigaminsiu,
Jose ožkas teauginsiu.
Tegul žmonės ožkom jos,
Pieną melš ir spekulios.

Tai lengvatos! Tik neverkit!..
Ožkeles gerai pašerkit!
Juk ne mano gi dalykas,
Jeigu jūsų dirvos dykos!

O kad augtų rugio grūdas,
Kad pilnėtų man aruodas
Įsakau: Teėsti gramais,
Dirvas trėšti kilogramais!

Aš laišausi, kai galvoju
Apie savo "laimės rojų".
O tie žmonės vis dar niurna.
Ko gi norite pikčiurnos?

Laisvės? O kuriam gi galui?
Argi protas man pašalo?
Ne, draugužiai, aš galvotas,
Mano protas - ožio protas.

Tegrasina bombom jankiai,-
Aš irpats turiu patrankų.
O per visą penkmetinę
Pagaminsiu atominę!

Jau turėjau vieną sveiką,-
Berija kažkur ją laikė.
Bat nelaimė... man net bloga...
Bomba ėmė ir... susprogo...

Na ir nuostolių pridarė!
Avei skrupulą įvarė...
O kai numetė į prūdą,-
Ėmė varlės ir paplūdo..

Manote pabūgsiu karo?
Ne! Nors ir ne taip jau gera...

Mano arnija raudona
Duos jiems niukšą į pašonę!

Aš kareivį karui ruošiu,
Kūju, piautuvu papuošiu,
Pašeriu žalia arkliona
Ir pernykščia kopūstiene.

Toks kareivis cina drąsiai
Ten, kur žino ką nors rasti.
... Tik tie jankiai jei kokios
Su konservais privilios.

x x x

Ech, tu, tėve šlapiaausi,
Neilgai bekaraliausi.
Ziurkė rausiasi po sostu
Ir tavo gardžiai apuosto.

Ziurkė sako: Tėvai, taškas,
Jau pasmirdai tarsį šeškas.
Trauk greičiau į mauzoliejų-
Tavo valanda atėjo!"

Užpakalis Džiugašvilio
Sostan lyg svilte prisvilo.
Sėdi, kūju traiško blusą
Ir suvalgęs kraipe ūsą.

Dainavai dainelę save
Ir manei - ji bus be galo,
Kai staiga, save apuostęs,
Pamatei, kad ore sestus.

O per sienas, lyg šėtonas,
Skverbiasi dainelės tonas:
"Ei tu, Staline, tu bėse,
Pasakyk, kada padvėsi?"

Dvėsti noris, dvėsti bijos
Tūkstančius žmonių surijus.
Ir blaškaisi tarsį žvėris
Kraujo upelius išgėręs.

Būt nelaimė, jei pasauliui
Imtų šviesti tavo "saulė".

Bet deja... Steni, apuoke,
Nes mirtis dainelę suokia.

Tavę smarvę šiam pasauly
Baigia tendyt tavo "saule".
Neilgai kerosi, dilge,
Kruvinai laukus suvilgęsi!

Auš pavasaris dar karta,
Žemė nusijuoks nearta.
Mėlynai našvis dangus, -
Nes tavęs jau nebebus!

Mes, iš girių tankumyno,
Tavo sėbrams siugim švino.
Nužudyti tieji pabus
Keršys žemė ir dangus!

V e t r a

BOLŠEVIKO DAINA

Bolševikas keliu eina
Ir užtraukia savo dainą:
- Mes ponai, mes draugai,
Mūsų žemė, vandenai.
Kiek uždirbsi, tiek turėsi,
O badu vistiek padvėsi.
Pas mus ponų nebėra -
Visi vaikšto su terba.
Kas nedirba, - kombinuoja -
Greit kalėjiman važiuoja.
O tenai, - tik gere vėjo -
Ir dangun žmogus nuėjo.
O prie šių visų gerovių,
Žmogus laisvas tartum rojui.
Laisvė žodžio ir spaudos -
Skamba pančiai virš galvos.
Visada tuos suderojam,
Kas dar netiki mūsų rojum,
Arba kas, - dar pasitaiko,
Dvi vištas ir ožką laiko.
Tokie žmonės greit pajus
Šalto Sibiro speigus.

x x x

Jei paimsim kolektyvus,
Pamatysim taip pat dyvus, -
Mūs kolchoznikai dabar
Atsidžiaugt laime negal.
Nėr javų ir gyvulių, -
Nereik tvartų nei svirnų.
Skrandžių nieks jau negadina
Lašiniai arba grėtine, -
Valgo duoną su koše,
Kad lengviau būtų pilve.
Šeiminkėms taip pat lengva,
Nes sriuba greitai išverda.
Tai ne vargas, kaip anksčiau -
Virki perą ar daugiau,
Kol bekonas koks išverda,
Kol įkasi joje sprandą.
Dar ir tai yra gerai,
Kad galvot nereik visai,
Vos išaušt tiktai diena
Brigadorius šauk: "Eiva!"
Darbo greitai tau suras, -
Dirbk sveikas per dienas.
Taip ir dirba jie visi,
Ir nuplyšę, ir basi.

x x x

Ponai, šako, jau išnykę,
Mat, draugai vieni belikę.
Draugas draugu ir paliks,
Bet tie ponai neišnyks.
Ponai ima tūkstančiukus,
O draugai tik skatikiukus.
Draugas dirba, prakituoja, -
Ponas poilsiaut važiuoja.
Draugas duonos nebeteke, -
Ponai sriubčioja konjaka.
Pas mus draugas - darbinikas,
Ponas - aukštas valdininkas.
Draugai - mūsų kolūkiečiai -
Ponai - gi visi partiečiai.
Ponai buvo ir paliko, -
Pas mus ponai - bolševikai.

x x x

Mums šiame raudonam rojui
Būtų gera ir patogu,
Kad kaimuose būtų ramu,
Ar nebūtų bent mišku.
O dabar vis baimė ima,
Kad negavus kakton švino.
Vos išėini kur palaukės,
Štai, žaliukai kur ir leukia,-
Šaudo miške ir laukuose,
Muša miestuose ir namuose.
Oi, sunku iš jų ištrukti,-
Dar baisiau gyvam pakliūti.
Jeigu gyva ką pagauna,
Kelnes greit tokiam numauna,
Nutarkuoja sena tarka
/ Tokia mat pas jusius tvarka /
Ir, jei ūpas geras būna,
Dar druska stambia pasūdo.
Sako: "Drauge, nesupykit,-
Tėvo Stalino prašykite,
Kad kančias vaikų suprastų
Ir smulkiosios kiek prislystų".
Bet kartais blogiau dar būna,-
Ima draugas ir pražūna.
Žiūri - po ne kurio laiko
Varnos pakasynas laiko.
Kranksi, kvarkia jos gailiai,
Širdis varsto sopuliais.
Bet, draugužiai, šito maža,
Nežinia ką rytas neša?
Visi kalba, kad tuojau,
Būsią mums kur kas blogiau.
Sako, jog amerikiečiai,
Mus visai rogan jau riečia.
Kurį dieną pagalvos -
Zybt atomą ant galvos.
Grius tada mūsų planai,
Aprauduos jusius velniai.
Tad, tėveli, mūsų mielas,
Skaityk likusias jau dienas,
Ruoškis pragaran išvykti.
Gal tik pragare juodam

160

Tau pavyks išlikti gyvam,
Nes ant žemės, kaip matyti,
Toks greit kojas pakratyti.

S T R I B U I

Tu, suviliotas pažadais,
Tautiečių skriaudęs nepaliausi;
Tavim, lyg kūdikiu, vis žais,
Nes tu - galvočius ilgaausis.

Gavai leidimą vogt vištas,
Ir rublių keletą dar gausi.
Bučiuosi rusiškas morganas,
Nes tu - tai asilas tikriausias.

Taip noseniai avių bandoj
Tu laukei pusryčių geriausiu,
Na, o dabar vyras - cho,
Prie to dar - asilas tikriausias.

Ieškai "banditų" po skryniąs,
Kol kulka užtarnautą gausi,
Juk už niekšybės devynias
Tu pats banditas, ilgaausi!

Bus laisvė tėviškėj klevų,
Ateis pro švino gaudesį,
Kur tu paspruksi nuo savų,
Tu, asile mieliausias!?

DARDA SAU VEŽIMAS

Darda sau vežimas Bazilionių link,
Sėdi ten stribokai, dairosi aplink.
Iš-abiejų pusių, net baису galvėti,
Iš kiekvieno žalio krūmo gal banditas šokti.

Kiša savo ginklus giliai po šiaudais,
Lipa iš vožimo nekaltais veidais,
Jeigu puls banditai, gal visiems neklius,
Gal kiti sveiki pabėgs dar į namus.

Bot jau baigias miškas, laukas prieš akis.
Džiaugsmas jau kutena stribokų širdis.
Lipa į vežimą, jaučiasi gerai.
Jei sutiktų jie banditų, tai bėgtų narsiai.

I bustinę grįžę jaučiasi gerai,
Bet tada nukentčia vogti lašiniai.
O jei reiks važiuoti jiems dar kitą kartą,
Liūdna yr' stribokui, geriau pasikarti.

APIE ATOMINĘ BOMBĄ

Maskvoj Stelins nusimines,
Bijo bombos atominės,
Nes, sudraskius ji japoną,
Gal ir jam išnešti šoną.

Siunčia vagis į Kanadą,
/ Vagims milijonus žada /
Vagys modelį pavogs,
Stalins bombą dirbt išmoks.

Bet tuojau vagis pagavo
Kam jį lenda ne prie savo.
Visa rusų ambasada
Laukai iš Kanados meta.

Kremliaus "ponai" pyksta, keikia,
Labai graudžiai nusiteikę.
Ot ir sėlink, ot, ir vok,
Ot, ir bombą dirbt išmoki!

O amerikones juokias
Tokius šposus dirbt išmokes.
Kviečia angla, kviečia kina,
Bombas mėtyti mokina.

Nežo jiems atomo jėga
Ir vis ruošiasi, nemiega.
Kai tik bombą tą paleis,
Stalins griūs ir nebusikels.

J u n d i l i e /D/

"BANDITŲ" MEDZIOKLE

Kartą lizde stribokinc

/O tai buvo neseniai/

Gavo tokia staiga žinia:

Eis "banditų" daliniai.

Eis tiesiog laukais, be kelio,

Eis ginkluoti ir tvirti.

skuba sribai, ginklus valo.
siaubą jausdami širdy.

Naktį apsiautė jie kaimus,
klampinėjo pusnyuos.
Ir tikėjo kraujo laime
Gert realią, ne sapnuos.

Pusnys, vėtros, vėtros, pusnys
Ir naktis baltai tamsi.
Štai jau eina "krašto ugnys",
Bus kova kieta, baisi.

Stribams rankos, kojos dreba
Ir kepurės ant galvos.
Dar nemokas žengt į grabą
Dėl tarybų Lietuvos.

Vienas šauti jau mėgino,
Bet sulaukė kitas jį:
- Koks tu asilas! Nežino,
Kad jie narsūs ir tvirtii?

Ten, sodyboj, šunys loja,
Urzgia, dūsauja piktai,
Ir sribekai pagalvoje:
Jie ir eis iš ten tikrai.

Trumpa posėdį padarę
Taip "aštriom galvom draugų"
Ir, vienu balsu nutarę,
Šliaužė prie trobos langų.

Jiemsuims tuos šeiminkus;
Būs be mūsų daug naudos.
O pardavus viską rinkoj
Pinigų - kaip niekados.

Tyliai prišliaužė prie lango,
Kurs liepsnoja, nors gesyki!
Girdi - giesmės šaukia dangų
"Amžinatilsį" tris syk.

Viduje papuoštas karstas
Tyliai skęsta žolynuos.

Našlaitėliai rasą barsto
Ant baltų veidų mamos.

Štai tau, broli, visas lobis!
Veltui baimė ir viltis.
Iš šermenių grižė bobos,
Jiems gi rodės - dalinys...

Eina vieškeliu, žingsnauoja,
Mina sniegą skubinai,
Gi iš krūmų /nesapnuoja/
Du ateina milžinai.

Ir kulkosvaidį jie turi,
Ir įniršę, kaip vilkai.
Be kaliošų, be kepurių,
Stribai dūmė sau laukais.

O pribėgę seną pirkia
Net be durų, be langų,
Jos vidun visi suvirto,
Smarkiai stūniami draugų.

Žmonės dreba išsigandę.
Na, nejaugi mūšis bus?
/Nieko dar, jei gu po langų,
Iš stribokų vienas žus/.

Bet iš brolių jei kas žūtų...
Dieve, gelbėk, saugok juos!
Nei vainiko žalių rūtų,
Nei palaidoti kapuos.

Vis ramu, negirdis šuvių,
Vėtra verkia tik gailiai.
Porą valandų pabuve
Stribai nešinas toliai.

Eina džiaugdamies ir keikia-
Nei "banditų" dalinių
Neiššaudė, nors ir reikia.
Nei paltelės lašinių!

Savo namuos rytą žiūri,
Kaip suvargę po laukus:

Nei kaliošų, nei kepurių,
Pulsas muša per smarkus.

Mielas Lenine, juk basas
Negi vaikščiosi mieste?
Nors ne purvas ir ne rasos,-
Batai "mūšy" pamesti.

Saulė laiptais palypėjus
Vėl išklydo į laukus
Ir žmonių vis klausinėjo:
- Ar neradot, kas batus?

Veiksma supina fortūna,
Bet ir išriša greit ji.
/Jau nuo amžių šitaip būna/
Nūn dainelė ta pati.

Susitikę viena žmogų
Šaukia: "Stoki" sustojo tas.
Ir apsakė žinią blogą,
Kokia buvusi naktis.

Kad tokioj, tokij tai vietoj,
Tokiu, tokiu tai laiku,
Kuo neliko sniego vietoj,-
Mat, sutikę du "vilku".

O, be abejo, kad buvo
Ten krūmeliuos ir "banda".
Ačiū Stalinui, nežuvom,-
Stribų baigėsi rauda.

To žmogelio akys ramios
Juokias šypsos tuo laiku.
- Aš svarstyklės dešimtaines
Juk nešiau namo lauku.

O kadangi pusnys, vėjas
Ir įsmukt sniego bangu,
Tai kaimynas man padėjo,-
Taip irėjome mes du.

RAUDONASIS ROJUS

I

Su naujų laikų "didvyriais"
Ilgai avinus gamiau...
Siandien lyrą ir satyrą
Aš jų gerbei išmainiau.
Ne ridikė vyrai rovē,-
Vertė valdžią iš šaknų.
Ilgai grūdėsi prie lovio
Daug valdovų ir tarnų.
Lipdė laisve ir lygybe
Ant sulūžusių tvorų.
Rėkė "baškon" įsilipę
Iš rytų ir vakarų.
Vienas siūlė "rasę gryną",
Kitas ramstė kolchozus.
O ką miėtis plikę kasė
Ir šnaitevo į visus.
Šitas baltas, tas raudonas,
Trečias rudas, kaip korys,
Jeigu kriukteli bekenas,
Tai subėga visi trys.
Su viskuo tau atsiduoda
Jie su kunū ir dūšia,
Bet pripuolė prie aruodo -
Ir tu sėdi jų maiše.
Pasodina žmogus pupų
Ir nespėja pasidžiaugt,-
Vienas plėšia, kitas lupa,
Trečias tempia dar godžiau.
Žiūri kaimas susigūžęs
Į protingus ir kvailius,
O čia vėjas nuo bakužės
Baigia plėšti kalėlius.
Kai reikėjo, kaimas ėjo
Kas su klumpo, kas - batu...
Neturėję jie idėjų
Nei raudonų, nei baltų...

Kaimas tyli. Kaimas myli
Savo Lietuvą karštai.
Kur cilindrai su bryliais,
Ką žiūrėjo iš aukštai?
Kupsatas apvertė vežimą -
Rusas valdžia Lietuvos:
Vėl susėdo vyras "žymūs"
Gerti valdiškos kavos.

II

Purpia vieškeliais tačienkos
Su raudonom vėliavom.
Iš tačienų kyšo rankos
Su mongoliškom galvom.
Stovi kaimas be kopurėn
Ant žaliuojančių laukų.
Iš tačienkos: "Daj zakūryti!" -
Moja rusas su štiku.
Kaimas duoda rusui krepšį
Ir apžiūri išilgai,
Ir, pamatęs kieurą krepšį,
Klausia: "Kas jūs, ubagai?"
- Ne kuloki, mes kitoki,
Mes iš rojaus, - nežinai!
- Na, tai ko gi jūs sunokę
Ir apaugę ašuteis?
- Kaip ten klojas jūsų rojaj?
Ką jūs griaužiat? Arbūzus?
Kas jums kojas suvyniojo
Į šmeruotus abrusus?
- Ne abrusai, značit, bintai,
Pažiūrėk kas per gija!
Tokius moka pagaminti
Tik tarybų šalyje.
Mes mašinom pagaminam
Ir diržus, va, dėl krepšių,
Ir vizita brezentinį,
Ir gėrybių panašių...

- Ir vizito, žiū, jūs turit!
Aš tai šitokio neturiu.

Sen, užkasim, va, sūrio, --
Atnešė pavakarių.

- Čia yra ir sūrio, drauge-
Kaimas skabo šalpusnius.

- O pas mus ant medžių ayga,
Tik truputi didesni.

Na, o kam jums šitie kūjai
Ant kepurų? Kaž beisiau?

- Laikom kūjus dėl buržujų,
Na, o palutuvus tai sau.

Piaunam viską, ką sutinkam,
Užsimojam ir iš syk,
Kai nerandem šeiminkės,
Tai išpiauname žasis.

Rėžiam galvas, kas bebūtų -
Kalakutas ar višta.

Kam kišenių išsipūtęs,
Mes sutvarkome ir tą.

Mes išžiūrikome balanų,
Rubli mokamo nujanst,
Nenešiojam mes kišenių,
Nes jau žinom, kad išpiaus.

- Na, o kas tie per buržujai,
Kaž kiekvienas, ne tik tu,
Jiems nešiojate po kūjį
Prisisiuvę prie kaktų?

- Kas buržujai, nežinojai?
Tie, kur turi lašinių,
Bintais kojų nevinioja,
Bet "mandriai" - su veltiniu.

Turi avį, turi paršą
Ir kitokios "prabangos",
O tas paršas ožą teršia
Mūs Tarybų Sąjungos.

Proletarai - vegetarai,
Jie naikina kiaulides.
Visą rojų išieškojus
Kiaulės kriuksint negirdės.

- Na, o kaip šienauti einat?
Kaip, sakysime, rugius?

- O, mes viską su kombainais,
Jie ir kulia paradalgiuos.

Kulia, kopa ir suvalgo -
Čia nelieka mums bėdos.

- Tai, vadinasi, jūs be dalgio
Ir be duonos visados?!

- Kad be duonos - nieko naujo,
Bet gi "sėmečkų" kalnai...

Gauni saują ir kariauji
Už lygybę amžinai.

- O arklių? - Arklių tai buvo,
Bet pamiškėje juokas žluskas

Ir sodinam "karteskas". *1. Japoni žemės u.
kultūrai*

- O gaziotos, kokios, ponai,
Risavotos, su dažais?

- Kaip tai kokios? Tik raudonos
Ir su žydu "abrozais"!

Tupdom Stalina pirmiausiai,
O taliau - jo gimines:

Berija su Kaganausku
Iš kairės ir dešinės.

Dar toliau "dajom" virš plano,
Rezoliucijų, laiškų...

Su "fafaikom" sėdi panos
Iš kolchozų, fabriku...

Kartais būna ir artisčių
Su blekstėnom perilgom.

Ir kitokių "moterysčių"
Su apykaklėm nuogom.

Atverti iš kito šono,
Papašlyta vėl gražiai,

"Merikonai" ir japonai
Muša liaudį su "ruže".

- A, japonai, macios turi;
Pats kariavęs ten esu.

Jie kepurėm Port Artūre
Tasyk sumušė rusus.

Kas tas Stalinas? Ar caras?

Ar koks popas jūs, ar ką?

- Kur tau caras, komisarai!

Toks su ūsais su būsaka.

Vertė sosta Nikalojeus

Jie su Leninu abu,

"Liaudies priešus" nukorojė

Žemėn kasė be grabų.

- E, tai regis, tas gruzinas

Senas rusų dubukasys!

Tai ir mums jisai, vadinas,

Paų švelniai nekasys!

Kur jis sėdi? - Kremliaus bokšte

Ir su ponais dideliais,

O mes vežam jam "kartoškas"

Ir vežimais, ir arklais.

- Kam jūs vežat? - Kaip neveši?

Kas tik buvo atkaklus,

Tas Dombase anglį kasa

Arbs Volgos kanalus.

Šičia Stalinas tai greitas,

Ir vagonų turi daug.

Kad nereiktų pėsčiam eiti

Jis pavėžins... Palauk.

Greitai viską sužinosi!

Aš ir aiškinu, va, tau! -

Kaimas sunkiai nusikosi

Ir atsako: "Supratau".

- No, jūs mūsų nežinojot:

Kas tik žine, tie visi

Smarkiai ploja ir dėkoja,

Kad palieka nors baži.

- O pas mus tai ko atėjot?

- Aišku, tverti kolchozus,

Jūsų sviestą vežt į miestą,

O kums - siųsti arbūzus.

✓ Kaip jūs tveriat tą kolchozą?

- Pamatysi, kaip išeis...

Viską atiman iš "rozo"

Ir paleidžiam su krepšiais.

Laužom, skinam ir naikinam,
O kai nieko nebėra -
Tai po lygiai padalinam
Ir sušunkame: "Ura"!

Tai lygybė ir brolybė -
Tokia laukia ir tavęs.
Ko šnairuoja, jei geruoju
Nesutiksi, tai išveš.

"Nekulturna" šitaip, žinot,
Su veršeliais užsiimt.
O kolchozos būna kinai,
Radiušaisiu ausim.

Paarėsi porą metrų,
Koliai traktorius suges,
O paskai, brole, "tįjatrai",
Pilvą pančiu - nugargės...

Kiurksom kino visą laiką
Su žieminiiais keiliniiais.

Kai užgroja balalaika,
Mes - kozokų užkulniais!

Grižę runkelio pagriaužiam,
Jeigu būna permažai,
Tai tiktai pilvais pašliaužiam,
Už kolchozė - ir daržai...

Sargas miega, sargas knarkia
Ir nemato partija,

Tai į prieki - už agurką,
"Maladaja Gvardija".

Taip gyvūjam ir gyvosim
Mes kolchozos be vargų,
Šiaudų ryšiais susijuosim,
Kai neturime sagų.

Partija - tai žydų mėnas,

Še, tau vienas pavyzdys:

Kas tik tavęs, tai ir mano,

O kas mano - nekliudyk!

Kas nekleuso šito šūkio,
Duodam laisvas tam rankas,
Išvaduojame nuo ūkio
Ir nusiunčiam pas meškas.

Ten jis šventas, lyg Prančiškus,
Ir sovietams nuolaidus, -
Mes maitinam eglį šiškam
Arba čiulpia tik ledus.

- Ak, jūs šitoki, tad žmones
Varinėjat, kaip avis...

Pasakysiu savo žmonai,
Tai su šluota jus išvys!

- Ko tu šoki, neįgyliau,
Ir, bendrai, nesididžiuok, -
Kas netyli, tą su yda
Mes atrasim - ir važiuok...

- Tai tu šitai už tabaką
Ir už sūrį man, regiui!

Traukis, Azija, iš tako,
Ba, kad vošiu su dalgiu!

Atsirado "sutverėjai",

Negirdėjau panašių...

Galit eiti susidėje

Savo "rojų" į krepšius!

Neškis drąsiai susirinkęs

Ir laimingus kolchozus!

Ark po metą ir teatre

Graužki savo arbūzus!

Nesulauktum, kad mūs sviestą

Tau, lyg molį, be kovos.

Kol pasieksit savo miestą

Liks ne vienas be galvos.

Jei tarp mūsų kas įvyko,

Susitaikisim vėliau,

Bet prieš pliką bolševiką

Nesilenksim, pagaliau!

Nežinojo mūs Tėvynė

Ir geriau, kad nežinos

Ne kultūros brezentinės,

Ne lygybės alkanos.

- Ka? Pas mus menka kultūra?2

Rusas išplėtė akis,

- Tai dėl ko mes visko turim,

Gerbiamas, atsakyk?

Tik pas mus tu visko gausi!-

Rusas krutina rankas

Ir po antį pasirausęs,

Piktas išima kažką.

2 Tai, tur būt, jau "liaudies priešai"

Iš kolchozų pagavai?

Tai iškelk į saulės šviesą...

Rusas kaista ružavai.

Nepasakęs nė "sudievu",

Jau kad movė per kupstus...

Kaimas stovi gale pievų

Ir dūmoja: "Kas čia bus?"

Grižo striukas politrukas

Iš lietuviškų laukų

Ir, prieš Kauno atsisukęs,

Pagrūmojo su "štiku".

III

Sudarysim "liaudies seimą"

Iš kišenvagių kelių,

Iš "veikėjų", kurie kaimo

Ejo krėsti obuolių.

Siaučiai, kriaučiai ir mušeikos

Nuo statinių prakalbės,

Ir nuo šitokios "jašeikos"

"Liaudies priešai" sudrebės.

Prisigėręs žurnalistas

Per gazieta uždūduos

Ir už bloką komunistų

Pirmas balsą atiduos.

Iš visų kampų sušluosim

Diversantus ir kekšes...

- Kelkit kumštis - nufilmuosim-

Demojstracija įgeis.

Iliustracijai surasim

Vieną, kitą iš "vadų"

Ir pravesim žydų masę

Iškišmingu paradu.

Reikš žydėliai liaudies valią
Ten, kur liaudies nebėra.

- Ar sutinka visa salė? -

- Taip, sutinka! - Tai "ūra"!

Nesutiksit nors vienas -
Tuoju pajudins už pečių...
Žiba durtuvai pasieniais
Ir tik ieško panašių.

Suplanavo, padiktavo

Ir komedija baigta.

Greit į Maskvą išvažiuo

"Vyriausybė išrinkta".

Draugas Stalinas pasiūlė
Prie atvėsusios kavos,
Savo saulę ir mėnulį
Tamsiai laiudžiai Lietuvos.

Ir Paleckis, susidėjęs

Juos į šavrko kišenius,

Nešė Stalino idėjas!

Atsargiau, kaip kiaušinius.

Taip, dalykas beisiai rimtas,

Tu sovietų nežinai:

Gali dovenas atimti

Jų "juodieji katinai".

Sergėk, Dieve, jei sudužtu,

Ar atimtų pakeliui,

Jie nerastų save gūžtu

Be raudonų spindulių.

Kai su saule bolshevikai

Pasvažiuo iš Maskvos,

Su gėlėm juos pasitiko

Penki žydai Lietuvos.

Užgiedojo apie rojų

Ir po vieną ir chorą,

Iki kaklo priraitoję

Buržuazinių dėšrų.

- Braukim himną, vykim Vytį,

Laukia didelė kova!

Reikia kūji nupaišyti,

Kad bijotų Lietuva!

Visus "maliorius" surinko

Piešti galvas rabinų.

Nusilupo sienų tinkos

Nuo ūsotų stalinių.

Rėkė šukią ir plakatai.

Apie laisves nuostabias,

O mongolų automatai

Varė žmones į duobes.

Privažiavo politrukų

Ir pradėjo kėdį šviest.

O lietuviui oro trūko

Nuo sugedusios žuvies.

Nes kiekvienas taip ir dvokė

Tuo "karališku kvapu"

Ir visi tą patį suokė

Su tarybiniu snėpu.

Skaito Lenina ir Marksa,

O, žiūrėk, išeidami

Jau prie miesinių garkso

Ilga seilę rydami.

Perką kašėn ir pintinėm

Ir paaiškina tuojau:

- Pas mus kumpiai tik mediniai,

Čia kitokių užėjau!

Zėrė šmerą, kur surado,

Kilogramais ir dėžėm.

- Tai turėsim mormoledo

Ir nusiūsime giminėm.

Su žinovo tonun renkas

Laikrodėlių, kur užeis,

O budilniką ant rankos

Pasirišęs išdidžiai.

Kai į Lietuvą atvyko,

Rūkė kamblį, "karački",

O dabar jau bolševikai

Ir cigarai per menki.

Vaikšto komisarų damos

Su veltiniais be kulių,

O alėjoj liepos šlama

Ir vis klausia kaštonus:

- Kas jas šitaip ir apauna
Ir užmauna veltinius?
Dar nematė mūsų Kaunas
Tokių damų prakilnių!
Apie grožį jų gražuolės
Nusimėnė nemažai,
Nes vitrinuose prapuolė
Politūros ir dažai.

Plačią nosį nupudravo,
Lūpas užtepė storai.
Kur praėjo, ten garavo
"Vienos" rožių stagarai.
Susirinko į teatrą
Su chaleitais apveržtais,
Virstinėdavo iš batų
Su kulneliais per aukštais.

Su vėduokle nosį šnirpė,
Žiovuliavo, kaip nemie.
Dekoltes plačiai iškirpo
Ir pataisė "remėnė".

- Mezginėli, jei pakreiptum,
Ar nebūtų įdomiau?-

- Ne, brangioji, porą laiptų
Nusileiskime žemiau.

- Gal tada teatras visas
Kreiptų dėmesį į mus?-

- Ištikrųjų, pataisysim,
Kai sugrįšim į namus.

Na, bet baikin. Mes pamatėm,
Kad atrodo neblogai
Ir Maskvos aristokratai,
Ir bintuoti jų draugai.

IV

Reikia langus uždaryti
Ir kalbėti dar tyliau;
Jei išgirstų, kito ryto
Nesulauktume, broleau.

Ruso ausys puikiai veikia,
Akys irgi, kaip šošky.
O kai keikia, tai jau keikia-
Kai iš "bačkos" be lankų.

Lyg dangoraizius pastato
Iki aukštų keturių
Ir "ornamentų" išrado
Iš tikrųjų įvairių.

Čia tai mes jau atsilikę
Ir dėl to neįstabu,
Kad užleidišiam bolševikams
Firmenybe be kalbų.

Ne tik keikė, bet ir veikė
Raudonodžiūi pamažu,
Nes nė karta nusivaikėm
Nuo palangių su ražu.

Vieka sekė sukto akys.

Viską užvertė bylom.

Kur sustoja dviese šneka,

Trečiajis ryja patilom.

Laisvę matėm, laisvę skaitėm
Tik plakatuos pakeleim.
Žydų pieštos lietuvaivės
Saliutavo su gėlėm.

Šypsos kumščiai plakatuos,

O namuos kita daine:

Trūksta rato, trūksta knato,

Nori - žibink balana.

Davė žemės, davė "rojų"

Ir ant sienų, va, tavė

Dar su ūsais nutepliojo,

Kad laimingas, ana ve...

Nėra rėstgalio nei vieno

Ir ką nori, tą daryk, -

Rinki šiaudus nuo rugienų

Ir seklyčią pastatyk.

Pasikertų su tuom "rojum"!

Visi rėkia tik "ūra"!

Koks čia rojus, pagalvojus, -

Kad nė družkos nebėra.

Mano boba pasikaisė..

- Aš sakiau, tu nežiūrėk,
Kol sulauksim jų ragaišio,
Tai ir dantys išbyrės!

Saukė, rėkė: "Visko turim"
O pažiūri, net graudu ...
Turi kūjį ant kepurės
Su nusmukusiu kuodu.

Mitinguoja, rankom pliauški
Ir dainuoja "katiušas",
Mūsų sviestą ryja šaukštais,
O mums veža tik vyžas.

- Jau matyti, kad, brolyti,
Nieko gero neišeis.
Arba reikia juos išvyti,
Arba eisim su krepšiais.

Jei mažiau, tai griiptum dalgiais
Ir neliktų jų žalčių,
O dabar... - ir kaimas žvalgės
Į pasienį vokiečių.

Mitingavo politrukai,
Kėlė valdžią lig dangaus,
Bet pamatė, kad bus striuka,
Kad lietuvio neapgaus.

Pikta rusui pagalvojus:

- Kokia laiudis čia akla!
Mes jį sakome, kad rojus,
O ji gina, kad pekla!

Aiškliai matos, į Verkutą
Juos pavėžinti reikės.
Kai atliks tenai "pakūtą",
Ką sakysim - tuo tikės.

Ir pas mus tekių "pagonių"
Žinot, buvo nemažai...

- Rojum netiki? Malonu...
Įsitikint paprašai.

Nusiunti pas Abroma...
Jei negrižta, tai žinai,
Būna rojų ir įdomu,
Kad negrižta amžinai.

Mēs nusiņšimē ir jūsu,
Kiek tik rasim "nevernu",
Nes kā veiks "pamaldūs" rusai
Su lietuviu "pagoniu"?

Kad kolionēj nepaklystu
Ir nedrīstu nusi dēt,
Ainiolēliai MVD -istai
Pasisiulo palydēt.

Taip užplūdo visas kraštas
Raudonā siais angelais
Ir pradējo žmones vežti,
Ir mašinom, ir arkliais.
Verkē žemē, verkē vējas,
Krupsti žvaigždēs virš nakties,
Savo žmones palydējē
I kelionē pzažūties.

- Kur jūs cinate, sugrižkit! -
Tiesia obelys šakas.

Drumsčia vējai žalia miška -
Vējai tariasi kaž kā.

Vējai barias, vyrai taras,
Bet kad katta susitars -
Išvaikys gaujas smirdaliu
Ir jų nagines apars.

Kaimas rinko iš palēpiu
Aprūdē jusius ginklus
Ir su šakēm raistuos slēpēs:
Kaimo kerštas atkaklus.

Amžiu amžius miškas drašiai
Dengē vyrus Lietuvas,
Tai nevienas raudonasis
Griš ir šiandien be galvos.

Jei į mišką jūs įžengsit,
Mes įspėjam, kaip bebūt,
Su graborium jau iš anksto
Susitarti dėl grabų.

Nesuspėjo nēbagēliai
Mus pakeisti jų meškom...
Vieną rytą atsukēlę
Žiūrim - bēga "basikom".

Bėga bintus prisimynę,
Tiesiai verčiasi kūliu,
Nešas saulę stalininę
Su raudonu mėnuliu.

Kas prie raisto pasimaišė,
To lietuvis nepalies..

Už raudonąjį ragaišį
Kulė rusą spragileis.

- Še, už pekla, še, už rojų,
Už tarybų arbūzus! -
Ir suploję, pakartoja:

- Už vyžas ir kolchozus!...
Laksto rusai po Paprūšę -
Partizanai jau Kaune.
"Lietuva, Tėvyne, mūsų"...
Gieda radijas kalno.

Būtum priedų dar atskaitę,
Bet pažiūrėm - vokičiai,-
Brač, rankovę atsiraite,
Žengia Rusijon stačiai.

V

Stovi kaimas susirinkęs
Prie plentų ir pakelėm.
Visas kraštas pasitinka
Naują vilką šu gėlėm.

- Bravo, vyrei! Man patinka!
Kas jie - priešai, ar darugai,
Bet jei muša bolševika,
Aišku daro noblogai!

- Tik per daug jau pasipūtė! -
Kaimas pastebi staiga.

- Lyg "poliakų" kalakutai,
Burbuliuoja kažin ką...

- Teks jau jų, broleau, "natūras" -
Nosį riečia peraukštai,
Očkai įpila į skūrą,
Ima rėkti, kad prastai.

- 20 -
Šlap jau liko seni rēmsi,
Nes germanai jau iš syk,
"Tėva" Stalina ištronkę,
Išedino "Hitler Sieg".

Kujis, pūtuvas prapuolė,
Bet pažiūrė, vėl blogai.
Su blauzdikauliais kaukuolė,
O ant svastikas - ragai.

- Kam tie kaulai? Tik ant acto
Bonkų šitokius mačiau.

Tai tur būt, kad nusigastum
Ir vergautum vokiečiams?

Vėlavė ir vėl raudona,

... Tik vidujmbalti lepai,
O ant lepo, lyg darkonas,
Kėpsė ženklas ikypai.

- E, brelyti, nieko gere-
Reik su tekiu atsargiau...

Kaimas gryčią užsidarė
Ir atsikvėpia lengviau.

Bet neilgai atsiduse.

Klauso - beldžiasi vistiek.

Iširite storas prūsas:

- Mutter, Butter! Bauer, Speck!-

Tuej užrašė karvi, avi

Storė parkerio galu.

Ir pareiškė: išvadavom

Nuo raudonų vabalų!

- Nuo raudonų... Ačiū, pene,

Bet užleisdote rudais...

Gal ir šitie, kaip mongolai,

Su tokiais plačiais žandais?

- Taip, žandikauliai atspėrūs,

Tue negalim nusiskust.

Valgome tiesiog hektarais,

Taigi rašome laukus.

Prūsas, viską sud rašęs,

Pasitaisė akinius.

- Ryt atneši svieste kašę,

Kita dieną - kiaušinius.

- Štai, kaimyne, ir pasaulis,
Ten - rytai, čia - vakarai...
Pasikeičia, kaip dvi kafulės,
O tu neši kibirais.

Šitas - laisvę, tas - lygybę...

Pasikartų, po velnių.

Nes abudu įsikibę

Tik į paltį lašinių.

- Dirbau, - šnekasi kaimiečiai,

- Anksti kėliai ir guliau...

Kad užspringtų kur akėčiom

Jie abudu pagaliau!

Baigia klėtyje susemti

Ir peliuškas, ir vikius...

Ir, sudarę "arbeitsamtus",

Gaudė vyrus po laikus.

Vietos rinktinę sukūrė

Ir paskelbė - gintis leis.

Apginklave visą būrį

Dviem "vintofkes" šoviniams.

Ir šneiduoja į lietuvį

Pro visų langų rėmus:

- Jei pridėsime po šūvį,

Tai, tikriausiai, jie į mus.

Lenkams šovinius vežimais

Ir dvejoja, kas čia bus,

Bet lietuvis lenką ima

Ir be šūvių, į glėbius.

Ir germanai nusigando:

"Apginklavom ne laiku"!

Griebė Rinktinę už sprando,

Bet lietuviai į miškus...

Miškas - tėviškė antroji

Nelaimingos Lietuvos.

Miškas Lietuvą globoja

Ir prigludžia po kovos.

Vėl miške lietuvis tyke,

Leukia progos geresnės,

O germaną bolševikai

Atgainioja per pusnis.

Atgavino dėdė Samas
Raudenuosius tironus,
Šerė mėsą kilogramais
Ir uždejo "pagonus".

"Diginale" uniformą
Ir žvaigždutes ant pečių...
O konservų - tai be normos,
Tik "ūra" ant vokiečių!

Klausia Samas: "Kaip konservai?
Už arbūzus gal gardžiau?"

O mangolui seilė varva:
- Vienas Tilžę sudaužiau!
Karšta. Vasara. Rugpjūtis.
Sunkiai supasi kviečiai.
Jau ne tokie pasipūtę,
Žiūrim grįžta vokiečiai.

Pralaimėjęt, vyrai, "kryge"
"Mutter, Butter" ir "kaput",
Du prūseliai atsilikę
Šaukia vištą: "Put, put, put"...

VI

Atsikėlėm vieną rytą
Ir pažiūrim: vėl "draugai"!
Devyni tačianką rita
Per kalnelį išilgai.

O kiti tuoj į kamara,
Grabaliėja po rečiu
Ir puedynę atsidenon,
Šaukia: "Ieškom vokiečių!"

Viską išvertė, iškratė,
Rijo godžiai ir piktai,
Očpipirų sauja radę
Rėkė: "Vokiški šratai".

- Tu, va dūnasi, fašistas?
Tai nugriaut su pamatais!
Kiek išaudei komunistų
Tu su šitokiais šratais.

Verkia, aiškina bobelė,
Nėša sriubą su lėkšte.
Rusas stumia ją į šalį:

- Dešimt metų! Jai užteks!

- Tu neaiškink, mes patyrėm...

O prieš ketverius metus,

Ar ne šitokiais "pipirais"

Tu man peršovei autus?

Ar atsimeni, kaip dūmėm

Mes iš jūsų Lietuvos?

Tai tada kiekvienas krūmas

Į mus šovė nuo kalvos!

Šiandien šitaip susitarsim:

Kad lietuvis būt ramus,

Visą Lietuvą pakarsim

Ir nugriausime namus.

Mes sutvarkėm milijonus

Svetimųjų ir savų,

Nes mūs klauso tik tie žmonės,

Kurie lieka be galvų.

Štai, žiūrėk, pirkia kaimyno,

Ir sednelis, ir tvera...

Mes tuoj tanką užkabinam,

Tik patraukiam - ir nėra.

Tokių technikos "prajovų"

Jūs nematėt niekadės.

Žmogus cina. Fykšt, nušovei-

Ne pavojaus, ne bėdos.

Mes kariuojam už lygybę,

Na ir lyginam švariai:

Viską raunam įsikibę,

Viską griaužiam, kaip skėriai.

Trekšta armija raudona,

"Duokit gert..." Ne vandens!

Jie be vėdro samagone,

Sako ilgai negyvens.

Bet kur gauti? Nepatogu...

Ė, su tuo nebus bėdos!

- Tu apkaltink kokį žmogų-

Jis už šnapsą išvauduos!

Pasakyta - padaryta.
Šliaužia rusai keturi.
Žiūri žmogus vieną rytą -
Įsiveržia pro duris.

Ir, surėnę su naganais,
Rėkia: "Kaltas! Nežina!..
Tu pavėžinai germanai!
Mums pasakė kaimynai!"

Žmogus teisintis dar ima,
Ruskis purto: "Na, greičiau!
Sėsk, buržujau, į vežimą,
Arba vietoje nušaus!"

Kitas pašnibžda į ausį:
- Duok, žmogeli, du litrus!
Koš teisybę paisgausi,
Ten ir kaulai tau supus!
Ka darys, žmogelis, neša...
"Kad taip neštų juos velniai!
Už tai duočiau nesiprašęs,
Net barškėtų kailiniai!"

Taip ir šliaužė bolševikai
Kas dienele per visus...
"Tu germano pakalikas...
Tu kalbėjai prieš rusus..."

Ar tu kaltas, ar nekaltas,
Bet jei ruskiui kur paklius,-
Be žmogaus išcina paltas
Ir išsineša "tuplius".

Rusai - vagys tebuliausi,
Ir, girdėję, taip ignoks,-
Ne tik skrybelę, tikriausiai,
Jie ir galvą tau pavoks.
"Taigi, armija sovietų"
Kaip jau matėm, tebula.
Ir su savo "pištalėtais"
Eriekinėjo atbula.

Saukė: "Žengiam į Berlyną,"
Atsigrižo prie Maskvos.
Daug kam kojos susipynė,
Daug kas liko be galvos.

Žmonės klausia: Kas čia daros?
Ir neaišku iš tiesų,
Ar bėgimas čia, ar karas,
Ar lenktynės su rusu.

Žiūri gudrūs "merikonai"
Ir galvoja: "Bus blėgai!
Reikia duoti makaronų,
Kad laikytusi "draugai".

Tėvui Staliniui mašinų,
Tik laikykis, bus tvarka...
Generoliui bonką vyno,
O eiliniam - arėlka.

Šitaip armija raužona
Pajudėjo nuo Maskvos
Ir atėjo su "pagonais"
"Išvaduoti Lietuvos".

Išvadavo mus nuo ūkių,
Langus apkalė lentom.
Namuose pelėdos ūkia
Su apuokais pakeitom.

Išvadavo mus nuo kiškių,
Išvadavo nuo kviečių...
Pakabino "tėvo saulę"
Ir pe kūjį ties valsčiu.

- Reikia vėliavų raudonų!
Šaukia žydas su rusu.
Ir cibulių lukštais žmonės
Nukvarbavo abrusus.

Nukvarbavo, pakabino
Ir sustejo pakalbėt.

- Man atrodo, kad kaimyne,
Stevin laisvės pagrabe.

Kur pažvelgsi, ten raudona,
Veršio Staline galva...

Džiaugias žydas: "Ui, malonu,
Mūsų žemė Lietuva!"

Ir ne jūsų, ir ne ruskių,
Pažiūrėsim, kaip išeis.
Mes dar kartą jus išgrūsime
Su česnakais ir krepšiais.

Žmogus arė, žmogus sėje,
Sužaliavo dobilai,
Bet nugriaužė juos atėję
Raudonieji vabalai.

O kiek daug, lyg tarakonų,
Pilni krūmai ir laukai.
Nuo jų armijos raudonos
Žmogui šiaušiasi plaukai.

Puola avilius, kaip meškes,
Purto obelis sode.

Kapitonas, tartum šeškas,
Uostinėja vištides.

Taip vaduoja mus nuo visko
Ir paeiškina visi:

- Jei, pilietai, nenudrįskęs,
Ne tarybinis esi.

Mes atėjom išvaduoti
Jus nuo sodų šlamančių.

Nes čia galit pridūmeti
Ne tarybinių minčių.

Jei namelis su genkelėm,
Sukūrenam ir tvarka,

Nes ir čia susisėdę
Sugalvosit kažin ką.

Kam tau namo, kam tau sode,
Kam tau bičių avilių?

Netarybiškai atrede,
Jeigu stogas be skylių.

Pe sušalusią bulvioną
Bulves rinkometik mes!

Nelygybė! Vieną dieną
Turim čia ir jus atvest.

Partija prie šito veda
Ir, tikėkimės, prives,

Kad lietuviai garbins badą
Nusiėmę kepures.

Draugas Stalinas nodurnas,
Turi stalių neblogų.

Jis kasdieną dirba urnas
Rinkti valdžią ubagų.

Mes išdaužėm iš patrankų
Jūsų kaimus ir miestus,
Kad statytumėt "zemliankas"
Ir sodintum kopūstus.

Karves piauname kasdieną
Ir dūduojam pro ragus:
- Tik buržujai geria pieną,
Ne tarybinis žmogus.

Mes nuo pieno jau atpratom,
Bus ir jums gal panašiai.
Mes jau trisdešimtį metų
Vandenėlių su koše...

Kam gi atėmėm tau Sarti?
Ir neklauski, nes drevu.
Reik išmokti žemę arti
Kaip kolchpze - kastuvu.

Ir avių taip pat nereikia.

Kam tu vilnų... Paklausk,
Jūs nešiosit su "Fafaikom",
Kaip kolchozninkai visi.

Išdalinom žemę dvaro -
Nuraminom, kaip mažus,
Pasidžiakkite, kol karas,
© paskui - į kolchozus...

VII

- Mes greičiau pabaigti norim,
Na, tai vyrai Lietuvos.
Kas išeisit savanoriais
Tie sugrįšit be galvos.

Jei, sakysim, neiššaudys
Prie Berlyno jus visus,
Tai padėsit grįžę liaudį
Suvaryt į kolchozus.

Ką? Nenorit? Nešutinkat?
Prieš tarybas? Prieš rusus?
Mes čia esame šeiminkai,
Mes išgaudisim visus!

Mes galingi - turim vardą
Ir "pagonų" ant pečių.
Kiek mes veidrodžių suspardėm,
Kiek sudaužėm mes kėdžių!
Kiek sušaudėm su "rūžėm"
Spintų, sofų ir lėkščių!
O kiek vištų mes užmušė,
Kiek nupešė mes gaidžių.
Visus kaminus išlandžiot,
Na, sakyk, ar nepuiku?
Prieš fašistinius skilandžius
Puolan "priamo" ant "štiku"!
Penkiakampė žvaigždė šviečia
Kur tamsešnė kamara.
Ir dėl to raudonarmiečiai
Greit suranda, kur dešra.
Jei kas gintis pamėgina,
Kalokutas ar žmogus,
Piautuvu tik užkabinam,
O su kūju - į ragus.
Toks jau ženklas raudonųjų.
Jeigu eisit su mumis,
Duosim piautuvą ir kūjį
Ir apšviesim žvaigždėmis.
Kai nueisim prie Berlyno,
Ten, brolyti, ne pas mus,
Kiek ten veidrodžių, kiek vyno,
Vieną gerki, kitą mušk.
Na, tai ruoškis ten, lietuvi,
Tu dar taip nekariavai.
Duosim "rūžė", duosim švino,
Resi vyno... Ir davai...
- Į Berlyną gerti vyno,
Mušti spintų ir kėdžių...
Drauge, kvaišas tu, kaip maišas,
Nors nekenčiam vokiečių.
Tu raudonas, kaip šėtonas,
O tas rudas, kaip šuva,
Kai pakars jus po kaštonais,
Pailsės ir Lietuva.

Tas matuoja nacių nosis,
Žandų kaulus pertveria,
O tu verdi laidžiai kešę,
Bet suėda partija.

Jūs panašūs, kaip kiaušinal,
Viena eišku ir svarbu,
Kad kitas tautas pamynę,
Lygiai dvekiate abu.

Prūsą pašaukė valdyti,
Kas tau - Dievas ar volniai...
Ruso laisvė ir lygybė,
Lyg nuskurę kailiniai.

Jei padėtum ant svarstyklių
Vienas kito nenusvers.

Jūs pasauliui tokie priklaus,
Kad jus kiaukėm greit sušers!

Bolševikas, kad pasiute,
Griebė šautuvą staiga,

Bet lietuvis čiupt už tūtos:

- E, tai šitaip jūs draugai!

Mes ne žydai, neisim patys
Ir negulsim į duobes...

Maža turim automatų,
Bet atinsim iš tavęs.

Neprieisi ti prie miško,

Baigta! Savo pasakiau...

Daug rudųjų ten ištiško,

Raudonų bus dar daugiau.

Nekeriausim už arbūzą

Ir už Stalino krepšius,

Nevarysi, ne, tu mūsų

Į skerdyklą, kaip voršius.

Kol nušausi mūsų vieną,

Šintas kojas čia padžiause

Dar negreitai "kolchoziona"

Bolševikai pasidžiaugs.

Tik tada gal be negano

Ruskis Lietuvą apeis,

Kai visa Tėvynė mano

Bus pavirtusi kapais.

Kovoje lietuvie gimė
Ir gyveno amžimai,
Kurį grybštels, to nei Krymas
Neišgydis, nei kalnai.

Kolei dešimtį hektarų
Koks kolchozas čia prarys,
Ne tik žvaigždės komisaro,
Ir kepurės nusiris.

Save skarmalus raudonus
Sukabinot ant lazdu...
Bet pastaugsite, kai šonus
Išvanosim su vėzdu.

Liko lankos nešienautos,
Liko kloniai neašti
Ir gyvenimas sugriautas,
Ir nameliai sugriauti.

Bet nemokam mes raudoti,
Vyru ašaros - ugnis,
Liki sveika, brangioji motin,
Einan keršto alkani.

Ir išėjo narsūs vyrai
Pro siūbojančius javus.
Eglių šakos prasiskyrė,
Miškas priglaudė savus.
Rusčiai ieško, sienas verčia,
Aukštyn kojom kamara.

Baže kūgius ilga karčia...

Velnias žino... Nebėra...
O "Bruno" ant kalno tupi
Su primerkta akimi.

- Tie ruskeliai ieško pupų,
Jie, matyti, alkani.

Ir staiga, kad "užpupeno"
Po dvi saujas į tenai.

Liko kartys ir neganai,
Liko galvos ir skvernai.

Du pabėgę samprotauja:

- Tokio krašte nemačiau,
Kur kiekvienas krūmas šauna,
Jei prieini tik arčiau.

Vakar dešimt nusirito,
Šiandien vėliai aštuoni.
Taip, girdėt, kiekvieną rytą...
Na, ir kas jie per vieni?
Taip staiga, žiūrėk, užpuolė...
Vagiant dešrą, kad užgros!..
Man ir šautuvas išpuolė,
Nepprakendau nė dešros.

- Mes, žinai, po stalčius krėtėm...
Kur ten rasi banditus.
Rade žiedą mūsų Pėtis,
O Ivanas - čėbatus.

Bet staiga, kad užtarkavo
Pro sodelio statinius,
Patiesė jie galvas savo
Ir aulus brezentinius.

Och, bradiagos, pagalvėki,
Tie lietuviški žalčiai.
Kiek, sakyk, už žiedą tokį
Pėtėa gerty panašiai?

- Ką čia klausai - kitas pyksta,
- Greičiau eikim, dar nutvers.
Pėtėa baloje prie viksvų,
Nesirūpink, atsiger.

- Tai sakai, tiesiog į bala?
Ir Ivanas ten kartu! -
Du "taverčiai" visą kelią
Beisiai keikė "banditus".

Grižę skambina į miestą:
- Liko baloj aštuoni...
Greit mašiną užvesti! -
Bėga rusai tekini.

Sėda rusai į mašiną,
Trenkia šoferis duris.
Partizanai kasa miną
Naktį plente vidury.

Mašina uždusus kvarkia
Seną plente akmenim,
O mangolai prisimerkę
Uosto orą su šunim.

Pro prapliautą akių plyšį
Tu, mongole, tiek matai,
Kad šunų liežuviui kyšo,
O su jais ir tu lakstai.

Lakstot, ieškot, uostinėjat,
Kaip šuneliai alkani,
Kol už šuniškas idėjas
Jus nušauna, kaip šunis.

Jus nušauna ir nepykit,
Ir nekoikit Lietuvos,
Kas kartu su bolševikais -
Turi likti be galvos.

Spaudžia šoferis mašiną.
Rusai rėkia: "Duok greičiau!"
Partizenai jungia miną:
- Lėkitboru, bus sparčiau.

Lėkit oru sū tačiankem,
Be kepurių, be žalių,
Mes nenorim - jau užtenka
Jūsų rojaus obuolių.

Savo kaulus suirišę
I mazgelį po kovos,
Neškit Stalinui, kaip kyšį,
Nuo tarybų Lietuvos.

Ir nunešę pasakykit:
- Štai, dar, tėve, nežinai,
Kaip lietuvių laudis tiki
Tavo penkmečio planais.

Jei lietuviai save noru
Prisijungė prie Maskvos,
Tai dėl ko lėkdina oru
Mus nuo žemės Lietuvos?

VIII

Kremliaus tėvas kreipe usą:

- Tai, žiūrėk, Lietuva!
Kas krepšy? - Tai čia jau mūsų,
Kelios kojos ir galva.

- Partizanai tau, tėveli,
Siunčia duoklę po kovos.
Čia tačankos du šriubeliai,
O čia ketas vėliavos.

Pyksta Stalinas: - Neaišku,
Kas ten daros ištiesų.
Man lietuviai rašė laišką:
"Laimingiausi iš visų!"

Ne lietuviai, tėve, ka čia...
Tau parašė partija.

O lietuviai rėkia stačiai:
"Ant šakos! Pakarti ją!"

- Ką šneki, pasirašyta!
Ką meluoji, pagačiau?--

- A, tai mes čienai su žydais
Nusipelnėm...tik tyliau...

Žmogų pririamiam pas tvorą
Ir parodome štikū:

- Čia rašykis, jei nenori
Pagyventi tarp meškų! "Ž..

Nesiraša, tai pakratom
Ir į bunkerį tiesiog.

Prokuroras: "Dešimt metų",
Į vagoną ir važiuok.

O rinkimai - tikras kapas!
Nebalsuoja, nors pribėk,
Rinke žydai ir kačapai,
Pakalikai ir sribalai.

Ar jūs žinot, Kremliaus dėdė,
Kad lietuviai tarp miškų...
Už kiekvieno kelmo sėdi
Partizanų - du pulku...

Jei su urna pasirodai,
Neparneši šiupulių.
Tai ir ejom, duodu žodį,
Tik pe mylią nuo šilų.

Kai mes nėjom, - ruskis niurna,
Tai atėjo jie pas mus.
Susikrovė visas urnas
Į aktyvo vežimus.

- Po velnių, tai kur aktyvas!-
Rėkia Stalinas sterai,
- Ka aktyvas, jis vos gyvas...
Rėplinėja, kaip vorai.
Brace, tėvai, kai užklumpa,
Žmonės žiūri, nēr valdžios!
Iš aktyvo lieka klumpės,-
Susirinki ir važiuok.
O tu klumpių - pilnas klėnis...
Tu, tėvuli, nežinai,
Nesukrautum į vagoną,
Jei nueitum tu tenai.
Bet geriau, žinai, jau neik.
Tūpk į Kremlių ir tupėk.
Partizanai po pušaitėm
Pakabintų ir kabėk.
- Kiek ten procentų balsavo...
- Tėvai, šimtas ir ponki...
Pats sugrūdau ranka save...
Net lapelio nelonki...
Kai balsavom, neskaičiavom,
Kad nebūtų permažai.
Nieks nematė, nesugavo,
Matot, ėjome daržais...
Bolševikai te sutvarkė.
Grižome. Valsčiuje ramu.
Radijušas rėkia, kvarkia,
Kad balsuoja su džiaugsmu.
Tai matai, tėvuli mano,
Kiek ten džiaugsmo ištiesų.
Jau ir aš nuo partizanų
Dusyk "renytas" esu.
Jei pasiūsite anapus,
Tai visvien susižvojes.
Man sugonda kelnių kvapas,
Pagalvojus apie juos.
- Kaip kelchezai? Ar jau tveria?
"Vađui" rūpesčiai žanduos.
Ar pasėje nors hektarą?
Kažin "činčių" ašiduos?

- Kremliaus viešpatie aukščiausias,
Apie "činčių" dar manei!
Kai kolchozų tik paklausei,
Man nutirpo užkulniai...

Buve toks kolchozas vienas
Už kilometrų kelių,
Bet suėdė žasys šieną
Ir nolike dėl arklių.

Dairesi arkliai po kraigę,
Niekur šieno nematyti!
Tai paskelbė badą streiką
Ir nustipę kitą ryt.

- Tie lietuviai, kaip čobatai,
Reikia duoti avižų!

- Kad į "činčių" tau iškratė
Visas klumpes ir mašus.

Gal geriau tada su karvėmis -
Klausia Stalinas žvelgiai.

- Jūsų mylasta, tes smarvės
Taip padarė, kaip arkliai...

Matote, mažai pasėjo...

Koks sėjimas be grūdų!

Kiaulės šiaudus sulėpsėjo

Žiūri karvės - net griaudu.

Iš graudume širdis plyšo

Ir karvutės į kapus...

Žinote, šiaudų nė ryšio,

Karvė augalas trapus.

Dar su traktoriais mėgino

Jas ištemti kažin kur,

Patys žinot, - jūs mašines...

Traukė, traukė... ir pur, pur...

Nusisplovė ir paliko,

Ir gerai - tegu supus.

- Na, tenai ir bolševikai...

Būt atsiumtę nors papus!

Tai, gal būt, geriau su kiaulėmis?

Na, sakyki? KO tyli?..

- Žvirglia jos, neduok pasauli,

Nė prašiti negali.

Visas sienas jos sugriaužė,
Mėglą suvertė kalnais
Ir į laisvę prasigraužė,
Nukriuksėjo su šernais.

O kolchzninkai, kad keikia,
Byra spaliai nuo lubų:
- Kad tas Stalinas be laiko
Apsivežtų su grabu...

Kai įstojome, žadėjo
Agronomų ir vinių,
O dabar, matai, pavėjui
Viskas eina pe velnių...

Mane boha apie nosį
Mašė šluotražie galu:
- Ke įstojai! Sužinesi!
Rysi duoną iš pelų!"

Bus elektra ir kina,
Į kolchozą tik "ura"
O čia lempai žibalinei
Prasta smirdale nėra!

Matot, jūsų prakilnybe,
Tėve Staline, blogai,
Nes kolchozuos, tartum grybai,
Smarkiai dygsta ubagai.

Tu nespėsi nei mašinom
Siūti brezente krepšių,
Kad nudvėstumtu, jau žinom,
Bobos duotų ant mišių.

Baik tą savo "kolchoziena",
Jos neėda nei šuva.

Kiaulės griaužiasi per sieną,
Žmonės rėkia: "Velnia va".

- O dėl ko kino kaimiečiai
/Pats sedėjau iš mačiau/
Su armoške veža kviečius...
Ir gaziotoje skaičiau.

- Kremliams batiuška, tu šite
Per pamokslus mokindai:
"Reikia žmonės išmokinti
Taip, kad pžetų amžnai!"

Taigi, mes juos ir mokom,
Stalinėjai kaip kėdės,
Ir parodome per kiną
Tave ūsus ir žvaigždes.

O kai reikia sudaryti
Raudonąsias gurguolės,
Mes per naktį iki ryto
Juos vėjojamies keliais.

Rusai jau prie to pripratę,
Kaip arabų asilai,
Neša avižas, o patys
Kramto maišus su pelais.

Komanduoju: "Šypsotis"
Na ir šypsosi saldžiai...
Isakysime giedoti,

Jie ir gieda, kaip gaidžiai.
Su lietuviais dar sunkoka,
Bet ir juos galų gale,
Pe truputį jau išmekėm
Gurguliuot su gurguole.

Grūdam į rankas armošką
Ir plakatų abrusus.
Prašom liaudį atsilošti
Ir šypsotis pro ūsus.

Tave abrožą švenčiansią
Vienas neša "priešaky.

"Kaip jį kelti", kitas klausia.

"Gal pasturgaliu aukštyn!"

Liaudis juokiasi, kvatoja...
Geras momentas...imi,

O tu, viešpatie, galvoji:

"Štai, kaip džiungiasi manimi!"

Štai, tėveli, tau ir dainos,
Ir gurgolės Lietuvos.

Naktį laiudis nepraeina
Nenuplėšus tau galvos.

Nežiūrėki tu plakatų,

Mielas Juozai, stalinų,

Kaip jūs žiūrit, kad nematot
Liaudies klumpių be kulnų.

Jei kolchozas be rankovės
Ir su kiaura sėdyne,
Kas iš to, kad liaudis stovi
Jus iškėlusį kine.

Kas, Juozuli, iš gurgolių,
Jei važinojant pakoly
Visos ratlankės nupuela
Ir atsigula arklys?
Liaudis puola dar prikelti,
Rėkia, muša su triukšmu.
Kuinas sako: "Ka aš kaltas?
Asirgu bolševizmu..."

Sėrė šukiais ir plakažtais
Ir kanapių botagu.
Viduriai visai sugedo -
Net sakyti nesmagu...

Nutariau sulenkti ~~sau~~ kinkas,
Tegul rėkia sau "ura",
Bet nei man, nei šeiminiakui
Jau gyvenime nėra"...

Zmogus apklį dar paglostė
Ir iš pykčio ėmė balt:

"Tu, kur sėsi Kremliaus sėste,
Eik, šetone, ir prikalk!"

Vargas, tėvai, smūtnos dienos,
Genda ratai ir keliai,
O nue tave "kolchozijos"
Krinta žmonės ir arkliai...

- Reiškia, mes nusigyvenom... -

Svarste Stalinas šaltai,

- Penkmečio didžiulį planą

"Budavosime" už tai!

Priplauosime mes visko,
Gulbės piene ir vandens.

Ratų, batų ir sesisų,

Kumpių, klumpių...ot gyvensi!

- Liaudis netiki, tėvuli,

Atsivalgė tos varškės.

Mes nuslyskim į mėnulį

Jūsų planą. Gal tikės...

- Lietuvoj dar pirmą sykį
Mano penkmečio planai.
Tai, gal būt, lietuviui tiki-
Klausia Juezas, - kaip manai?
- Tėvai, mes prie tavrto durų
Karta prišliaužem tyliai
Ir girdėjom Kučių naktį
Ka kalbėjo gyvuliai.

Mušą dvylika... Kkalėdos...
Gera dūšioj ir širdy,
Ir ant laktų atsisėdęs
Pirmas prėneka gaidys:
"Gervienioji tvarto penai,
Ar jūs žinote, ar ne,
Ka planotojai raudoni
Paše penkmečio plane?"

Jeigu dėtų po kiašini
Visos vištos ir gaidžiai,
Pagal planą penkmetinį
Pusės normos neišeis.
Apskaičiuota ir ištirta,
Kiek nuo Stalino girdėt,
Kad į parą pusketvirte
Kiaušinėlio reuks padėt.

Pasistekite, vištelės,
Pabandysiu ir aš pats,
Nes valdžia įmesti gali
Mus į verdančias kruopas".

... Čia ir žasys sugageno:
"Dievuleliau, kaip sunku.
Užplanavo Kremliaus senis
Toną plunksnų ir pūkų!"

Kol dejava kiemo paukščiai,
Kad nupeš visus nuogai,
Karvė marga šieną šniukštė
Pamaišydama ragais:..

Baigus karvė atsiliepia
Išsižergusi plačiai:
"Tues planus ir aš po liepa
Prikabintus paskaičiau.

Kiek ten sviesto... tiek nė molio
Nėra žemėj Lietuvoje... Net baugu!
Ką čia paše tie mongalai!
Ir nuplėšiau su ragu.

Kabo sūriai, kaip karvojai,
O kelchoze pamiškėj
Kojas užvertė žaleji,
Va, tau sūris ir varškė!

"Gal ir traktorius kabina?"
Susirūpina arklys.

"Traktorius, žinai, kaimyne,
Niekam tikęs gyvulys.

Įsirioglini į arimą
Ir neišlipa iš ten.

Tai tada jau arklius ima,
Eikit, girdi, ištempt.

Kas tą traktorių sutvėrė
Tokiu gyvuliu durnu?

O partoggas sako: "Bėri,
Nesuprasi... modernu.

Gyvuliukas, - sako, - geras
Niekad kojų neuvers".

"Kos čia geras, vieno are
Jis per dieną neužars!"

Šleunį kasosi bekonas,
Nerimėdamas klane:

"Ar į tuos planus raudonus
Jie įtraukė ir mane?"

"Pamatytum, kokie kumpiai..."

O didumas... Kaip kolmai!

Tu netiktum, tu per trumpas!"

Karvė aiškina linksmi.

"Pamatytum, kiek dešrelių,
Už rankovę storesnių.

Stovi keičulė su paršeliais
Šimto dvidešimt sponių.

O jau kuilį, kaip mašina,

/Prisikišusi skelčiau/,

Reproduktorium vedina,

Kad tik suktusi spėčiau".

Čia ir avinas mekena:
"Nežinau ko nusitvert,
Penki šimtai pagal planą
Man ériukų reik sutvert,
O nue būsime ériuko
Vilnų vis po du kilu.
Pasakysiu, vyrai, striuka,
Netesésiu, negaliu!"

"Ko jūs čia visi kaip vienas
Aimanuojat, o mane
Nei su vilnom, nei su pienu
Niekas nepiešia plano!"

Visas tvartas įsigrižta.

Egi, žiūri, tai ožka.

"Aš už blaška komunistų,

Man patinka jų tvarka!

Už mane ir mano vyras,

Amžinatilsį ožys.

Jis stribitėliū ir mirė,

Tai turėtųmėt pažint.

Žinet, kaktą jis atvyko

Jūs kelchozan įrašyt.

Tikras buvo bolševikas

Ir tarybinis ožys.

Na, ir ko jis čia nedarė,

Bet jūs žinote, stribus,

Kas nutveria, tas ir karia,

O jei bėga, per klūbus.

Kai nešlėdavo dar klumpes,

Tai nespėdavo daryt.

Matot, Liėka, kai užklumpa...

Taip ir tašė jis kas ryt.

Būdavo, į kaimą kyštels,

Tai iš anksto jau žinai:

Vienas grižta apsirišęs,

Dešimt nunešė varna.

Ir už ką jus šitai grūda,

Rodos, nieko jie daugiau-

Veža žmones, veža grūdus,

Kad gyventume lengviau.

Jeį nuplėšia kartais stoga -
Tai nue namo ištremtu...
Na, sakykit, kas čia blogo...
Vis darbeliai nekaltu."

Gyvuliai kalbėti baigė
Ir užnūdo pamažu.

"PO maskovsku" nusikeikė,
Mes nuslinkome daržu.

Ką kalbėti apie žmones,
Jeį taip šneka gyvuliai!
Kremliaus tėve, būk mlenus
Ir mane iš ten atleisk.

"Ką gi tu čia susigalvojai?

Kaip be jūsų ten gyvens?

Mes be čokos Lietuvosje

Kaip karosai be vandens!

Jeį nebūtų MVD-istų,

Aš nespėčiau dirbt grabų.

Visos galvos komunistų

Nusiristų nuo sribų.

Tu nopirmas perzyliojai

Su pagedusiu kvapu,

Betgi reikia kurti "rejų",

Nors mus karia ant stulpų.

Jūs supirkit ten sribekų,-

Dėsto Stalinas storai,

- Po septynis šimtus meku!

Gal, sakysi, negerai?

Jeigu geras bus "judošius",

Tai pridėsiu dar daugiau!

O dabar gali sau drožti.

Save išmintį baigiau...

Galit Lietuva į sąchtas

Vežti sąžinia ramia,

Arba vietoje - į kakta

Ir pakišti po žeme.

Aš už krauja jus nebarsiu,

Patikėkite draugai,

Ir medali dar užkarsiu,

Jeigu vešit neblogai...

Ir nuo kreslo atsikėl
Tėvas sunkiai, kaip lokys:
- Na, lik šveikas, Vaniuškėle,
Ir laikykis... Še, penkis...

IX

Atsisveikines sugrižo
Bolševikas iš Maskvos
Ir išvežti pasiryžo
Visą liaudį Lietuvos.
Tuo į mitingus subruke:
- Vyrai, klausimas sberbus-
Po septynis šimtus štuką
Kremlius superka sribus!
Proklamacija prie namo
Rašo: "Perkame pigesni,
Stribui švino šimta gramų,
Jei vyresnis, tai daugiau!"
"Stokit, vyrai," - šaukia rusas; -
Darbas lengvas ir kilnus:
Ombėšėkriūragėnė sribai, ^{šmones kremlius s ribai,}
^{o is tam s vagonus---}
Padarysime kur krata-
Ir politikos vardu
Bus dešrelių ir čobatų,
Leikrodėlių ir žiedų".
Proklamacija kabtoja:
"Mes pakarsime sribus
Taip, kad Stalinas jų kojų,
Ne galvų neprišriabus!
"Stokit, vyrai, algos geros,
Kas įstos - nesigailės!"
Susigundė trys vertelges
Su kepurėm ant šalies.
Vienas - "vištų čempionas"
Su žvaigždynu kaktoje,
Būt užduebę kartą žmones,
Kai įstrigo tvoroje.

Antras - "bakas samagono",
Su nudribusiais skverneis.
Kol neišlaka bidono,
Neatsigeria pilnai.

Trečias - "patinas mušeikų",

Kreivų žandų, be ausies.

Ar ne šaunūs vyrai taikes

Į sribitelius išėst?

"Štai, prie ji mūs le rojai,

Na, vyručiai, kas daugiau?

Ir per petį jiems paplojęs,

Rusas jaučiasi saugiau.

"Na, vyrukai, brangiai moku,

Kas gi duotų jums daugiau!

Šitiek šimtų už sriboką...

Pagalvekit... Aš baigiam!"

Bet daugiau neatsirado

Tokių vyrų "prakilnių",

Kurie eity ginti bado

Ir pakrauti traukinių.

"Kas nenori, tą į sklepa,

Tegu sėdi, kol supus.

O mes rssime "kacapy"

Ir padauginsime sribus."

Iš tikrųjų, kai burliokai

Sužinojo, tai visi:

"Po septynis šimtus moka!

Vyrai, bėkime basi!"

Stovi valsčius sribinyčios

Su apventais pamatais.

Ten "katiušos", kaip telyčios,

Naktį bliana su girtais.

Naktį stangia, o prašvitus

Verčia kuparus žmonių.

Ieško šalčiuose "banditų"

Ir pribarsto šovinių.

Kištą dieną patys renka,

Kaip įrodymus mėsius.

Surištom galvom ir rankom

Grūda žmones į rūsias.

Mūs, kaip žveris, šaudė, veža,
Daužo Azija girta.
Tokio žaltišką šantažę
Dar nematė mūs tauta.

O spaudoj - gerovė kyla...
Miestų miestai, fabrikai...
Pasiklausius, kraujas svyla...
Žodžiai staugia, kaip vilkai.

X

Sėdi monas ir kultūra,
O už durų MVD,
Pro "vilkelį" pasižiūri,
Apsilaužo, kaip katė,
"Neišleisim iš daboklės",
Rėkia Ždanovas baisus,
"Kol nupiešite, kaip duoklę,
Tėvo Stalino ūsus".

Su šimpanze už parankės
"Žodžio laisvės šalyje"
Ilgai vaikščiojo Zosčenko
Ir kalbėjosi su ja.

"Kur tik žiūri, ten raudona,
Net puodeliai su kava"...
Isipyko ir bezdžionei
Šita plytinė spalva.

"Man, žinai, jau skauda galvą,
Mielas pone, aš einu.
Nuo tos laisvės vienaspalvės
Ir ūsuotų satlinų.

Kur sustosi, viskas varva,
Raudonuoja, kaip kraują...
Eisiu aš į savo narvą
Ir sedėsiu, tuščia jų.

Jei tik šitekia jų laisvė,
Tegu griobia ją velniai!.."
Čiupt ją Ždanovas už peisų:
"Ka, bezdžione, sumaišė/lei?"

Tuej su pikėmis sudūrė
Ir nuvarė takeliu...
Sėdi menas ir kultūra
Ir beždžionė šalia jų.

Tegu sėdi, kas tai matė...
Dar prieš partiją burbės...
Dar gerai, kad nepastatė
Tą beždžionę prie duobės.

Serga ir literatūra
Su raudonu chalatu,
Senė partija prižiūri,
Vaikštinėjama ratu.

Tartum ragana paniurus
Verda partija žoles
Ir garuės literatūrai
Vapni Markse "maideles".

Žydoč pėteriai ne gelbės
Ir žolelės nepādės:

Vysta lyrika, kaip palmė,
Ten, kur žmonės be širdies,
O prie lovos buteliukai
Su marksizmo skiedalais,
Jei ligonitū ore trūko,
Tai marksizmo jai įleis.

Ginasi literatūra,
Saukia partijai: "Gama!
Niekos meno nesukūrė

Su "marksizmo ricinai"
Šituos "valstus" raudonus
Jūs ipilkit į plyšius,
Kad išdvėstų tarakenai
Pas kolchozų valstiečius.

Kiek šlovės! Tik pagalvokit,
Kad per "Tiesą" koks piemuo
Parašys: "Nėra prūsekų,
Kyla partijos vaidmuo!"

Partija vis viena gyde
Ir galvoja, kag pagis.
Susišaukė iš "Gvalvite"
Žydą dvidešimt penkis.

Izraelis manui šneka,
Ką rašyti, ką daryti.
O kūryba nuė Česnakų
Prašo langus atdaryti.

"Saulė keliasi iš miško"...

Sita strofa negera:
Jeigu kiltų, tai nupiškins,
Nes "banditų" tonyra.

Linija neišlaidyta,
Nėra "klasinės kovos".
Reikia aiškiai parašyti:

"Saulė kyla iš Maskvos!"

Dargi partija premato
Sudaryti arteles,
Naujas temas literatams
Sukabint, kaip žuvelees.

Reik eilėraščių, - užėjęs,
Kaip čebatą, užsakai.
Na, ir kala tau "rašėjas"-
Nėt kilnojasi plaukai.

Tu romėną pagal planą -
Mūsų išmėras žimi...
Tu seneta, kaip chlata,
Tik raudoną būtinai.

O novelių, kaip suknelių...
Tik tu siūsi, supranti:
Kad nebūt kokio skandalo,
Kerpa partija pati.

Izraelis tegul šneka,
Tegul griebias už barzdos,
Bet kūrybos su Česnakais
Nepagydis niekados.

Kyše nešys, kaip kurpaliai
Už redakcijos stalų.
Verda muila izraeliai
Iš "lygybės" burbulų.

Marksas rašė "Kapitalą",
Žydai piešė jam žvaigždes,
Ir kiekvienas rublį kala
Ant redakcijos kėdės.

Parašyti "Kapitalą"

Tai dar nieko apsukraus, -

Bet kas kita iš to mato

Kapitalą susikraut.

Spaudoj žydas, kino žydas,

Turguj žydas su žyde...

Vaikštai žogus lyg paklydęs

Kokiam žydiškam sede.

Kurkit neiškės Palestina

Iš Tarybų Lietuvos,

Bet atsis dar jums neštinės -

Neš jus velnias iš Maskvos.

P A B A I G A

Daugel Stalinas norėjo,

Daug abžiojo, bet nekas...

Senie dantys išbirėjo, -

Kiek apžiojo - nenukas.

Rijo Hitleris pasaulį,

Rija Stalinas kaip gal,

Bet užkliūva vilkui kaulas -

Nei į priekį, nei atgal.

Bus ir tau, godus tėvuli,

Kaip tam vilkui, paklausyk,

Kai atominių "kukulių"

Tu užrysi vieną syk.

Kai pradės jie sproginėti

Tavo partijos biure -

Bus peršlapia tau sedėti

Po maršalo kepure.

Nepadės nei karabinai,

Kai žydelliai vieną ryt,

Lyg iš rojans herubiniai,

Be sparnelių ims skraidyt.

Lokia Berija pro langą,

Kaganovič - iš paskos...

Tiesiu taikiniu į dangų,

Bet užkliuva už šakos.

Daires Rusija be žydu:
 "Kas gi Marksa atkalbės?
 Visa partija nuskrido
 Į komunos aukštybes".

Kaip pavyko, kaip pavyko
 Ką darysi, Džiugašvili,
 Kai po nosim bomba - bubt?
 Pasijusi: Kremlius kyla
 Ir neranda kur nutūpt.

O Kolchozninkai su kuolais
 Tave vejasi tolyn,
 Į Pabaltyjį puoli,
 Bet nutūpti negali.

Stovi latvis, stovi estas,
 Ir lietuvis su kirviu,
 Nepatarčiau nusileisti:
 Liūdnas būtų intervjū.

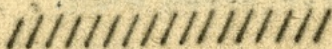
Tuoį pradėtu tave "šlovint"
 Kas kažerga, kas ranka,
 Nes, matai, kokia gerovė,
 Tekia bus ir padėka.

Kerdžius suks tau kilpai pančius,
 Žasys rėks ant ruglėnos,
 O jau bebos su rožančiais,
 Kaip antikristų žėgnos.

Visą žemę saugos žmonės,
 Dievas ginsis angelais.
 Ir neaišku, gal šėtonas
 Ne į peklą neileis.

Nožinau, kur, tėvai, dingsi,
 Kur perėsi partiečius,
 Tik žinau - bus žemėj linkama,
 Kraujo ašaros nudžius.

Iš vergijos prisikėlus,
 Iškankinta, bet laisva,
 Bus lyg tyras gintarėlis
 Mūsų žemė - L i e t u v a.

Pietų Lietuva

K R E M L I U J E

Šalta diena, niūria diena,
/Nors pasiusk, o ji tokia!
Tempia Stalino skerdieną -
Komunistai dusdami.

x x x

Pučia "tėvas" mauzaliejuj,
Musės aptupė ėsus.
O "vaikučiai" susiėje
Ka usinėja: "Kas gi bus?"

Kam čia sukta ilgai makaulė,
Gerbiamieji, juk tiesa?
Tegul trūni "tėvo" kaulai -
Mes dalinsimės mėsa.

Pakol "tėvas" dar gyveno,
Dulkinom mes jam kelbias.
O šaindien /j/ to šarlatano
Neprikels jau nei velniai.

Na, ir čiupo palikimą
Vaikučiukai iš eilės...
Tik nelaimė... pasiutimas
Nepalike nei siulės.

O kai Malenkovas kojas
Tėve soston susikėlė,
Molėtovas išsižioje
Ir iš skausmo šužaksėjo.

Brt ir jam šis tas dar like,
Trupinėliai atiteko, -
Malenkovas iš vainiko
Dovenoje sausa šaka.

Berija botagą čiupęs
Sustraksėjo ir suspigo:
- Na tai ausiu, mi tai lupsiu
Ašen "tėvo" bendražygius!
Sūnūs puotą paikėlę
Draskė kruviną vaišiką.
...Tiktai vargšui Sve mikėliui
Batų padai bepalyke.

XXX

Muša Kromliuje kurantai,
Mušakarta, muša du,
Sūnūs nieko nebsupranta
Susieme už galvų.

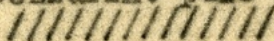
Malenkovas tiek težino,
Kiek nue nosies lik dantu,
Net ir vištes sašlavyno
Kadakuoja: "Kvailas tu!"

- Štiš, - pro langą šaukia penas, -
Na, sakai, blaurybės, štiši!
Vištos spokso: "Koks šėtonas!
Tik berėkdamas neplyški!"

"Mes - tarybinis pilietis, -
Lygiateisiš du višais!
Jau užteko mums tylėti!
Traukis, draug, po vėlniais!"

- Na, draugužiai, žemė linksta,
Na, draugužiai, man baigta...
Kur prapulti, kur pradingti,
Jei neklause nei višta?

Berijos "gorklytė" šnypščia:
- Juk sakiau, man valią duok!
O jė ne, žinai, prilipsi
Kaip bežiūrint prie staktes!..

T U R I N Y S

Psl.

1.	S i a u b a s	EPIGRAMOS.....	1
2.	D r a u g ė	STALINO DAINELĖ.....	3
3.	V i l n e l ė	BROLIO LAIŠKAS.....	4
4.	Tilte Ventis	BOLŠEVIKAS IR PAMINKLAS	4
5.	A u š r ė	STALINAS.....	5
6.	V i l n e l ė	BATAS.....	7
7.	TARYBŲ	LIETUVOJE.....	8
8.	A u š r ė	KOLŪKINĖ LAIMĖ.....	8
9.	Prt. R i m a s	TĖVUI STALINUI.....	11
10.	V ė t r a	BOLŠEVIKO DAINA.....	15
11.	STRIBUI.....		18
12.	DARDA	SAU VEŽIMAS.....	18
13.	APIE	ATOMINĘ BOMBĄ.....	19
14.	J u n d i l ė /D/	BANDITŲ MEDŽIOKLĖ.	19
15.	RAUDONASIS	ROJUS.....	23
16.	Prt. R i m a s	KREMLIUJE.....	68